

Bilag 2**Nogle af udvalgets spørgsmål og miljøministerens svar herpå**

Spørgsmålene og miljøministerens svar er optrykt efter ønske fra S, RV, SF og EL.

Spørgsmål 4:

Miljøministerens kommentar udbedes vedrørende henvendelse af 18. marts 2005 fra De Samvirkende Købmænd angående forslag til lov om ændring af planlægning (udmøntning af kommunalreformen).

Svar:

Med lovforslaget overtager miljøministeren den kompetence amterne har i dag til at fastsætte regler for beliggenheden og størrelsen af større butikker. Det vil sige dagligvarebutikker over 3.000 m² og udvalgsvarebutikker over 1.500 m². Det er også miljøministeren, der fastsætter beliggenheden og størrelsen af større butiksområder uden for bymidterne f.eks. butiksområder i udkanten af byerne.

Ministerens regler skal udarbejdes under hensyntagen til planlovens generelle regler om planlægning til butikksformål, herunder formålet med detailhandelsplanlægningen. De regler fastsætter blandt andet, at arealer til butikksformål som hovedregel skal udlægges i den centrale del af en by.

Planlovens eksisterende krav om, at redegørelsen til kommuneplanen skal indeholde oplysninger om de særlige planlægningsmæssige begrundelser for fastsættelse af eventuelle butiksstørrelser over henholdsvis 3.000 m² og 1.500 m², fastholdes. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det forudsættes, at ministeren desuden redegør for den særlige planlægningsmæssige begrundelse for eventuelle større butikker.

Det vurderes at være tilstrækkeligt for at nå planlovens formål, at ministeren fastsætter regler for beliggenheden af større butikker samt beliggenheden af og det maksimale butikksareal i bydelscentre og aflastningsområder. Kommu-

nerne har mulighed for at planlægge for butikcentre i overensstemmelse med disse regler.

I hovedstadsområdet kan en kommunalbestyrelse fremsætte indsigelse over for planforslag fra andre kommuner i hovedstadsområdet. Uden for hovedstadsområdet kan en kommunalbestyrelse fremsætte indsigelse mod en nabokommunes planforslag. Det vurderes at være tilstrækkeligt, at det uden for hovedstadsområdet alene er nabokommuner, der kan gøre indsigelse. Det vurderes som mest hensigtsmæssigt, at eventuelle uoverensstemmelser mellem to kommuner afgøres på regionalt niveau. Detailhandelsprojekter, der påvirker et større opland end nabokommunerne, vil blive vurderet af miljøministeren, der har pligt til at gøre indsigelse mod et forslag til kommuneplan, der ikke er i overensstemmelse med overordnede interesser.

Amternes detailhandelsplanlægning og den vetomulighed amterne i dag har mod andre amters detailhandelsplanlægning afløses i lovforslaget af ministerens pligt til at fastsætte regler for den regionale detailhandelsstruktur og kommunernes mulighed for at gøre indsigelse mod en nabokommunes kommuneplanforslag. Regionsrådet kan gøre indsigelse mod forslag til kommuneplaner, hvis planforslaget er i strid med den regionale udviklingsplan. Indsigelsen skal være båret af overordnede hensyn til regionens samlede udvikling. Bestemmelsen forventes ikke brugt ved udlægning af arealer til detailhandel.

I øvrigt kan jeg tilføje, at jeg allerede har tilkendegivet, at jeg vil igangsætte en undersøgelse af, hvordan detailhandelsreglerne har fungeret. DSK's synspunkter vil indgå i dette arbejde.

Spørgsmål 5:

Ministeren bedes kommentere henvendelse fra Dansk Landbrug og Landbrugsraadet af 7. april 2005, herunder bemærkningerne om, at der i tidsrummet 2007-2009 er risiko for et »tomrum«, hvor kravene til arealreguleringen endnu ikke er fastlagt.